

Notat om risikofinansiering i Københavns Kommune

Konklusion

- Der er god økonomi i at forebygge skader. Kommunen opnår en stærkere forhandlingsposition over for forsikringsleverandørerne og dermed større handlefrihed, såfremt kommunen kan påvise, at der er styr på risikoen.
- Udarbejdelse af en sikringsplan reducerer risikoen for tab af kommunale værdier og personskader. Ved hjælp af en politisk vedtaget handlingsplan vil det være muligt at styre risikoen. Alternativt vil det være pyromaner og forsikringsleverandører, der reelt sætter dagsordenen.
- Konsekvensen kan på sigt betyde en præmieforhøjelse og værste scenarium vil være, at der ikke kan indhentes brandforsikring på almindelige vilkår.

Risikofinansiering

I forbindelse med det forestående forsikringsudbud alternativt etablering af Captive-selskab, skal vi anmode om Københavns Kommunes stillingtagen til fremtidig risikofinansiering.

Til brug for forsikringsselskabernes præmiekalkulationer vil et udbudsmateriale indeholde detaljerede oplysninger vedrørende kommunens udgifter til erstatninger.

Såfremt Københavns Kommune alternativt etablerer et Captive, så vil kravene til sikring ikke blive mindre. Tværtimod. Når kommunen er i direkte dialog med reassurandørerne, så er det afgørende vigtigt, at der kan afgives pålidelige informationer omkring sikringstiltag, og at der arbejdes med en fremadrettet risikostyring.

Ved indkøb af et traditionelt forsikringsprogram med lille risiko for kommunen, vil forsikringsselskabet opnå en større præmie, hvor kommunen derigennem kan spare op til storskader. Københavns Kommunes forsikringsprogram modsvarer reelt selvriskoen i et Captive, hvorfor en storbrand antagelig vil få store og øjeblikkelige konsekvenser for kommunens forsikringspræmier.

Alene i år er der indtil 3. kvartal 2007 afsat kr. 20.197.248 til brandskader på bygninger samt inventar:

Heraf udgør udgiften til påsatte brande kr. 14.231.060

63 ud af de 72 registrerede skader er påsatte brande

Liste over brandskaderne er vedlagt. De skader som er markeret med grøn er påsatte brande

Det er således åbenbart, at skadeudviklingen har været utilfredsstillende, og påsatte brande er hyppigt forekommende og koster betydelige erstatninger. Kommunens forsikringsstrategi kræver derfor en politisk stillingtagen, hvor følgende to muligheder umiddelbart synes nærliggende.

Risikostyring

Ved at etablere forsikring med stor selvrisiko fungerer kommunen langt hen ad vejen, som sit eget forsikringsselskab.

Heraf følger at kommunen reelt bør demonstrere et aktivt ejerskab til risikoen igennem en sikringsplan, der blandt andet forholder sig til den øgede risiko for påsatte skolebrande.

Udbudsmaterialet bør indeholde en beskrivelse af kommunens handlingsplan for de næste 3 – 5 år. Det centrale element her vil være etablering af Automatisk Brandalarmeringsanlæg, ABA, på alle skoler indenfor en nærmere defineret årrække. Skadeforebyggelse skal ikke kun ske på skolerne, men det er et centralt sted at begynde, eftersom skolerne normalt udgør størstedelen af kommunens areal, har de længste åbningstider og bredeste brugerclientel.

Herigennem signalerer kommunen, at forsikringsselskabet kun vil være i risiko for skader, som kommunen ikke kan hindre ved rettidig omhu. Det er en kendsgerning, at omkostningerne ved påsatte brande kan minimeres betydeligt igennem etablering af ABA.

Vi forventer, at ABA-anlæg på sigt bliver et krav fra forsikringsleverandørerne. Sprinkling vil være endnu bedre, men vi vurderer at kommunen får en acceptabel sikring for færre midler med ABA-anlæg.

Organisation

En ofte overset men betydelig faktor er kommunens organisering af sikrings- & forsikringsområdet.

Vi har forstået, at forsikringskader erstattes fra centralt hold, mens skadeforebyggelsen foregår decentralt.

Erfaringsmæssigt er det svært at iværksætte sikringstiltag, når bevillingerne skal hentes decentralt. Forvaltningerne vil i stor udstrækning blive holdt skadesløse for et dårligt skadesforløb igennem erstatninger fra den centrale forsikringspulje, hvorfor der ikke foreligger et økonomisk incitament til at forebygge skader.

Som nævnt fungerer Københavns Kommune reelt som sit eget forsikringsselskab, men i modsætning til et normalt forsikringsselskab kan kommunen ikke pålægge forvaltninger sikringstiltag eller skærpede policevilkår.

Kommunen bør derfor centralisere bevillinger og kompetence på sikrings- og forsikringsområdet, således at bevillinger og kompetence går hånd i hånd.

Vi gør, som vi plejer

Alternativet vil være at vi udbyder kommunens forsikringsportefølje med ovennævnte skadesoplysninger, og overlader brandrisikoen til forsikringsselskaberne eller reassurandørerne.

Vi forventer, at antallet af bydende forsikringsselskaber reduceres, og at forsikringspræmien stiger. Ud fra de foreliggende skadeoplysninger forventes det, at kommunen hvert år rammes af påsatte brande, hvilket giver forsikringsselskabet mulighed for at opsige kontrakten i utide.

Konsekvensen vil være yderligere præmieforhøjelse. Værste scenarium vil være, at der ikke kan indhentes brandforsikring på almindelige vilkår.

Sammenfatning

Erfaring viser, at der er god økonomi i at forebygge skader. Endvidere skal vi påpege, at kommunen opnår en stærkere forhandlingsposition over forsikringsleverandørerne og dermed større handlefrihed, såfremt kommunen kan påvise, at der er styr på risikoen.

Normalt reduceres brandforsikringspræmien ved etablering af ABA-anlæg og det vil være muligt at indhente flere tilbud, hvilket selvsagt vil have en positiv effekt på konkurrencesituationen.

Vi skal dog advare mod at foretage en kortsigtet cost benefit analyse, eftersom forsikringspræmien kan stige dramatisk efter store påsatte brandskader.

Vigtigere er dog, at en sikringsplan reducerer risikoen for tab af kommunale værdier og personskader. Ved hjælp af en politisk vedtaget handlingsplan vil det være muligt at styre risikoen.

Alternativt vil det være pyromaner og forsikringsleverandører der reelt sætter dagsordenen.